

RUNDSKRIV
FRA FYLKESFØREREN.

Hamar, den 6. juni 1944.

Til Fylkesstabens medlemmer og de politiske førere.

1. Invasjonen tar no til for alvor. Det gjelder no å samle og anspenne alle krefter. Partiet må mer enn noengang før gå over på offensiven. Ingen undskyldning for passivitet vil bli godtatt. Det må tales, agiteres og marsjeres som aldri før. Gå på med hensynsløs kraft. Det gjelder liv eller død for det norske folket.
2. Sovjet-avtalen må stadig fremheves. En må forklare at de allierte er fullstendig i bolsjevismens vold og at det idag bare gis to alternativer: enten seirer den germanske folkestamme eller så seirer asiaterne.
3. Arbeidsinnsatsen. Våre politiske førere må stadig holde kontakt med Arbeidsformidlingen og støtte den på alle vis. Støtt sett er det i vårt fylkesområde gått bra med arbeidsinnsatsen, men en må være klar over at våre motstandere vil gjøre alt for å lage vansker for oss på dette område. Vær på vakt.
4. Reisetillatelser. Vi arbeider no for at Partiet skal få kontroll med reisetillatelsene. De politiske førere må forberede seg på dette arbeide.
5. Våpen. Det vil no forhåpentlig gå i orden slik at fylkesstabens medlemmer og de politiske førere vil bli bevapnet. Herfra blir det gjort alt for å skynde på saken.
6. Jonsokstønnen. Det synes å bli vel så god tilslutning til Jonsokstønnen ettersom det er gjort. Gjør hva dere kan for å trekke med så mange som mulig. En slik menstring vil virke sterkt overfor våre motstandere. Sørg for at de fleste kommer i uniform. Gi beskjed om at de enkelte deltagere må være ute i god tid før de forskjellige møtene begynner, da det ofte er slik at stemnelederne ønsker å gi endel beskjeder før aresgjestene kommer. Av visse grunner kan vi denne gang ikke gi detaljerte opplysninger om hva som vil gå for seg og hvem som skal være tilstede ved stønnen.
7. Førerergarden. Jeg viser til tidligere rundskriv om denne sak og ber dere sette alt inn på å skaffe så mange som mulig til Førerergarden. Det er vår plikt mot Føreren. Meld straks fra til kretsføreren om omner.
8. Sikkerhetspolitiet. Jeg viser til vedlagte rundskriv og må også her ber om at alt blir gjort for å skaffe mannskap. Sikkerhetspolitiet står idag oppe i en kamp som er hårdere enn de fleste aner, og det er vår plikt og hjelpe dem på alle vis. Vær merksam på at innmeldinger skal skje til kretsføreren og så snart råd er.
9. Krigskorrespondenter. Viser også her til tidligere rundskriv. De som no er ute kan ikke få avløsning før det blir sendt ut nytt mannskap.
10. Desentralisering av forvaltningen. Jeg viser her til vedlagte rundskriv. De politiske førere må innen 30. juni sende meg melding om

slike saker. Vi har no et utmerket høve til å komme med tilrådingar om desentralisering i forvaltningen, og vi må også ved konkrete dømer peke på misforhold idag.

11. Lensmennenes lønnsforhold. En har fra Generalsekretæren mottatt skriv om lensmennenes lønnsforhold vedlagt slikt skriv fra Innenriksdepartementet:
- "Til foreløpig orientering meddeles at Innenriksdepartementet flere ganger overfor Finansdepartementet har framholdt nødvendigheten av at lensmennene får en ordning med fast lønn og slik at staten overtar kontorhold. Det er forutsetningen at man inntil videre vil regulere kontorholdstilskuddet, slik at ekstraordinær stønad kan falle bort.
- Man har i disse dager oppnådd at lensmennene i likhet med politifolk får et årlig risikotillegg på kr. 900,-."
12. Registrering av møtene. De politiske fører må minne propagandalederne om at de må registrere alle møter som Partiet får istand no. Ikke minst møter hvor våre folk taler ved kinoforestillinger, barsarar, bedriftsmøter osv.
13. Kongsvinger. Til orientering gjengir en følgende utsnitt av rapport fra lagføreren i Kongsvinger:
- "Måneden har vært preget av store begivenheter. 7. mai forsvant tidligere lagfører i Vinger, Gustav Stømner, under en jakttur. Samtidig rømte 8 av Kongsvingers ledende jøssinger. Det er grunn til å tro at Stømner er blitt myrdet. Søkningen etter Stømner pågår framleis.
- Torsdag 25. mai var en stor del av byens og distriktets befolkning av fylkesfører Aass innkalt skriftlig til møte i kinosalen. Ca. 500 eller omkring 90 % av de innkalte møtte. I sin tale gav fylkesføreren en orientering om situasjonen. Tilhørerne var synlig grepet av talen. Hele møtet må betraktes som en stor seir for bevegelsen. Etter møtet og følgende dag ble 25-30 motstandere som ikke møtte, deriblandt lærerpersonalet ved den høyere skole, innkalt, eller tildels hentet til rettslokalet hvor fylkesføreren med kretsfører og lagfører som bisittere forhørte dem enkeltvis. Denne åndelige og politiske analyse av motstanderne var meget interessant og også meget oppmuntrende. Det viste seg nemlig at en stor del av disse - tross forholdsvis høy posisjon - var i høy grad uvitende, mindreverdige og ynkelige personer. Deres argumenter var i den grad platte og så slett underbygde, at de vilde blitt utpepet i ethvert gymnasiesamfunn. Det var en fryd å høre hvordan disse personer ble avkledd sitt åndelige og politiske skittentøy.
- Resultatet oppmuntrer oss til øket aktivitet. Det framgikk tydelig av aksjonen at befolkningen er utsatt for et press fra motstandernes side. Det er nødvendig at vi går til motforholdsregler. Motstanderne må i størst mulig utstrekning sjaltes ut, for eksempel ved gisseltaking, og Partiet må forsøke å utøve et tilsvarende press. Dette kan skje for eksempel som innledende ledd i en verveaksjon, å sende alle voksne innbyggere et spørreskjema. På skjemaet må anføres at de som ikke besvarer spørsmålene og sender skjemaet tilbake til lagføreren, vil bli registrert som statsfiendtlige og må være forberedt på å ta følgene av en sådan holdning. Man kan underhånden gjøre folk bekjent med at heretter vil sannsynligvis gisler for rømlinger bli tatt blandt statsfiendtlige - videre at eventuelle borgervakter vil bli utvalgt og eventuelle skytninger ved alvorlige hendinger bli foretatt blandt disse. - Spørsmålene besvares med Ja eller Nei. På sedlene bakside kan de som ønsker det nærmere be-

grunne sitt standpunkt. Med denne grovers kartlegging som grunnlag, kan etterpå egnede personer gjøres til gjenstand for personlig påvirkning. Sedlene sendes ut i posten. På samme måte kan møteinnkallelser sendes ut. Loget akter å utarbeide detaljert forslag straks og be fylkesføreren om godkjenning."

14. Spørsmål til våre landsmenn. Lagfører Husebye's forslag er utmerket. Men jeg tror det vilde være klokt at man i første omgang kom i kontakt med de utenforstående ved direkte besøk, der kampfellene straks ba om at spørsmålene måtte bli besvart og underskrevet. En kunne så i annen omgang nytte postvesenet. En må nemlig rekne med at hvis en nyttet postvesenet i første omgang til å sende ut spørsmålene, vilde det resultere i organisert streik. Mottakerne fikk for god tid på seg til å samrå med hverandre. Jeg vil rå til at en ved personlige besøk nytter et skjema med følgende 8 spørsmål:
1. Var De enig i bolsjevikenes overfall på Finland vinteren 1939 - 40?
 2. Ønsker De at Nord-Norge blir utlevert til Sovjettroppene?
 3. Er De i tilfelle villig til å vise at De er motstander av bolsjevismen?
 4. Hvis De skulde få valget mellom en sovjetrussisk eller en tysk besettelse av Norge - hva vilde De så foretrekke:
tysk: - russisk: ?
 5. eller må De oppleve en sovjetrussisk besettelse for å kunne ta standpunkt til bolsjevismen?
 6. Er De imot sabotasje?
 7. Hvis De, f.eks. får vite at det på stedet planlegges sabotasje-handlinger, vil De da melde fra til myndighetene?
 8. Er De klar over at hvis det begås alvorlige sabotasje-handlinger her på stedet og de skyldige ikke blir grepet, så er det stor sannsynlighet for at endel statsfiendtlige norske borgere, som må ansees moralsk ansvarlige for terrorhandlingene, vil bli skutt?
15. Tidligere rundskriv. Jeg vil be om at en ser igjennom de rundskriv som tidligere er sendt ut fra Fylkesføreren. En bør kunne bruke dem som minnelister og informasjonsgrunnlag.
16. Aktivitet. Partiapparatet arbeider no mer intenst enn noengang. Poenget er å få hver eneste kampfelle til stridende. Vi må være en falk av kjempere og ikke en forening av borgerlig innstilte personer. Idag er situasjonen mer alvorlig enn noengang tidligere i vårt lands og folks historie. På samme måte som vi no må bruke hardt press overfor de utenforstående må vi også kreve mer av våre kampfeller. G å p å:

Heil og Sæl
Axel A n s s.